

باگوان عزیز: آیا جایی برای هیپنوتیزم کودکان خردسال وجود دارد؟
به نظرم می‌رسد که اگر کودکان در مراحل ابتدایی رشد عقلی خود
هیپنوتیزم شوند، شاخه‌های بسیاری از آن خواهد رویید که فواید بسیاری از
آن‌ها حاصل خواهد شد. آنان می‌توانند از زندگانی‌های پیشین خود آگاه
شوند و بنابراین می‌توانند از هرگونه الگویی که منجر به شکست خویش می
شود هشیار گردند. می‌توانند درک کنند که چرا در آن خانواده‌ی به خصوص
به دنیا آمده‌اند؟ آنان می‌توانند به صورت دوره‌ای، توسط هیپنوتیزم از
انگیزه‌های ناخودآگاه که سبب عصبیت‌های آتی می‌شود، پاک شوند. و
بالتر از همه می‌توانند استعداد منحصر به فرد خویش را بیابند و زندگیشان را
آگاهانه‌تر هدایت کنند. شما از دختر جوانی برایمان گفتید که یادآوری زندگانی
پیشین برایش مهلک بود، ولی اگر هیپنوتیزم در شرایطی مناسب و تحت
نظارت و هدایت درست صورت می‌گرفت، می‌توانست کلیدی باشد برای
تمامی نسل جدید مردم. ممکن است توضیحی بدهید.

هیپنوتیزم روشی بسیار قوی است و انسان باید همیشه هشیار باشد که می
تواند بسیار سبب خیر عظیم شود، ولی همچنین می‌تواند آسیب فراوان
بزند. مسئله این است که این قدرت در دست کی باشد؟
حق با تو است که هیپنوتیزم می‌تواند در هر زمینه‌ای به کودکان خردسال
کمک کند: در رشد و بلوغ، در فردیت یافتن، در آزادی، در مراقبه، در آموزش
و پرورش، در هوشمندی، در حافظه، می‌تواند به آنان کمک کند، ولی همچنین
می‌تواند برایشان مضر باشد. اگر آن قدرت در دستانی اشتباه قرار گیرد،
هیپنوتیزم می‌تواند برای اسارت مردم مصرف شود، برای نابودکردن فردیت
آنان، برای نابودکردن خود مفهوم آزادی. و می‌تواند آنان را متقاعد کند که
آنان برده زاده شده‌اند و برده باقی خواهند ماند و عصیانگری فقط به
مخاطره انداختن زندگی آنان است. بنابراین تمام پرسش به این بستگی دارد
که هیپنوتیزم در دستان کیست.
هم اینک، من آن را توصیه نمی‌کنم، زیرا جامعه در دست‌هایی عوضی قرار
دارد و جامعه سبب می‌شود که انواع خطاها را در انسان‌ها کشت دهد. ولی
هیپنوتیزم می‌تواند بسیار به آنان کمک کند. من قطعاً توصیه می‌کنم که
فرزندان سالکین بتوانند کمک شوند. ولی پیش از اینکه هرکسی شروع کند به

کمک کردن به کودکان، باید خودش تمام آن روند را طی کند، تا با پستی و بلندی ها آشنا شود و دست-اندازها pitfalls را بشناسد.

ما نمی توانیم اینکار را با توده ها انجام دهیم. یک روز، وقتی که تمام دنیا قدری هشیارتر شد، کودکان به طور غیرقابل تصویری می توانند کمک شوند، ولی در حال حاضر باید خودتان را نخست به سالکین محدود کنید و سپس به فرزندانشان و باید بسیار از کاری که می کنید آگاه باشید، زیرا کودکان بسیار لطیف هستند. هیچ چیز خطا نباید به ذهنشان برسد.

و هیپنوتیزم چیزها را عمیقاً وارد ناخودآگاه می کند. روشی بسیار قدرتمند است و می تواند شادمانی بسیاری به کودکان ببخشد و این ابعادی چندگانه دارد. در تعلیم و تربیت: اگر کودکی از دیگران عقب افتاده باشد، می تواند با هیپنوتیزم حمایت شود و همان کودک می تواند از بقیه پیش بیفتد. اگر کودک موضوعی را مشکل می یابد، آن دشواری ها توسط القائات هیپنوتیزم می توانند برطرف شوند.

اگر بخواهی زبانی تازه یاد بگیری، همیشه با زیاد شدن سن دشوارتر است. ولی برای کودکان دشوار نیست، آنان راحت تر شکل می پذیرند. هرکودک را باید توسط هیپنوتیزم قادر ساخت تا زبان بین المللی را یاد بگیرد. آن زبان دیگر، به روش معمولی آموخته می شود. کودک می تواند مستقل تر شود، عشق بیشتری بورزد، تمامی چیزهای زشت مانند حسادت، خشم، نفرت می تواند کاملاً از وجودش زدوده شود. او هرگز رقابت و جاه طلبی را نخواهد شناخت. تمامی آن انرژی که برای حسادت، خشم، نفرت، رقابت، جاه طلبی صرف می شود، می تواند به سمت یک استعداد خاص هدایت شود. آن استعداد را نیز می توان توسط هیپنوتیزم کشف کرد. وگرنه کاری بسیار دشوار است، تقریباً ناممکن است که پیداکنی آن استعداد کودک چیست و نبوغش کدام است. ما فقط وقتی متوجه آن نبوغ می شویم که شخص آن را بیان کرده باشد. ما میلیون ها شخص دیگر را که بدون بیان کردن نبوغشان از دنیا رفته اند نمی شناسیم، زیرا فرصتی نداشته اند، موقعیتی نبوده تا از آنان حمایت کند و با انواع موانع روبه رو بوده اند. و آنان خودشان نیز نمی دانسته اند که مقصدشان چیست و منظور از بودنشان چه بوده.

هیپنوتیزم نخست می تواند کشف کند که منظور از وجود آن کودک چیست و سپس تمامی انرژی ها را که به سمت منابع خطا می رود، دوباره هدایت کند

و به سمت آن استعداد سازنده ببرد.

بنابراین از يك سو، بیان های خطا، بیان های زشت ، که فقط برای کودک و دیگران تولید رنج و زهر می کنند از بین می روند و از سویی دیگر، تمامی آن انرژی صرف بیان سازنده ی استعدادهایش می شود. و يك نکته به عنوان قانون پایه باید به یاد سپرده شود: اگر فرد راهی برای بیان خویشتن بیابد، راهی که با مقصدش هماهنگ باشد، همیشه شادمان است. او از شادمانی جوشان است. او طریق مناسب را یافته است.

ولی بازهم مایلم به یاد داشته باشید که نمی توان با توده ها چنین کرد. این روش ها باید محدود به دنیای سالکین باشد تا بتوانیم به دنیا نشان دهیم: "می توانید کودکان ما را ببینید و می توانید کودکان خودتان را ببینید و می توانید تفاوت را ببینید." هفتاد درصد از بیماری ها ریشه ی روانی دارند، آن بیماری ها را، پیش از اینکه رخ بدهند، توسط هیپنوتیزم می توان برطرف ساخت. توسط هیپنوتیزم می توان دریافت که در آینده ی نزدیک چه نوع بیماری دست خواهد داد.

در بدن عارضه ای نیست، معاینه ی جسمانی نشانه ای را نخواهد یافت که شخص در آینده دچار بیماری خواهد شد، او حالش کاملاً خوب است. ولی توسط هیپنوتیزم می توانیم دریابیم که او ظرف سه هفته بیمار خواهد شد، زیرا هرچیزی پیش از اینکه به بدن برسد، از ناخودآگاه ژرف کیهانی وارد می شود. از آنجا به ناخودآگاه جمعی و به ناخودآگاه فردی سفر می کند و فقط آنوقت، وقتی که به ذهن خودآگاه رسید، می تواند احساس شود و در بدن پیدا شود. بیماری، می تواند حتی پیش از اینکه فرد فکر کند که بیمار خواهد شد معالجه شود. در روسیه، يك عکاس نابغه به نام کرلیان Kirlian حتی توانست از مردم عکسبرداری کند....

او تمام عمرش را با ورق های بسیار حساس، با لنزهای بسیار حساس، صرف عکاسی کرده بود تا چیزی را بیابد که توسط چشم های معمولی و دستگاه های معمولی دیده نمی شود. و او از اینکه می توانست چیزهایی مربوط به شش ماه آینده را ببیند، در حیرت بود. اگر با ورق های بسیار حساسش از يك غنچه ی گل سرخ عکسی می گرفت، آن عکس يك غنچه ی گل سرخ نبود، عکس يك گل سرخ بود. فردا آن غنچه به يك گل تبدیل می شود. هیچ دوربین دیگری قادر نیست چنین معجزه ای کند.

او نخست خودش هم در حیرت بود که يك ورقه ي حساس مي تواند تصويري را بردارد که هنوز اتفاق نیفتاده است ، و فردا وقتي که آن غنچه باز مي شد، دقیقاً شبیه همان عکس بود، ابدأ تفاوتی وجود نداشت. آنگاه او بیشتر و بیشتر کشف کرد که هاله ای خاص اطراف آن غنچه قرار دارد ، فقط هاله ای از انرژی است که آن انرژی تمام برنامه چگونگی بازشدن آن گل را در خودش دارد. آن صفحات حساس تصویر، آن هاله ی انرژی را می گیرند که ما نمی توانیم با چشم آن را ببینیم.

او سپس شروع کرد به کارکردن روی بیماری ها و در پزشکی روسی انقلابی را ایجاد کرد.

نیازی ندارید که نخست بیمار و سپس درمان شوید. می توانید حتی پیش از آگاهی از بیماری درمان شوید، زیرا عکسبرداری به روش کرلیان نشان می دهد که آن بیماری در کجا واقع خواهد شد، زیرا آن هاله ی انرژی، پیشاپیش نشان از بیماری دارد. شش ماه جلوتر است. با ناخودآگاه کیهانی تو در ارتباط است. توسط هیپنوتیزم و آزمایشات عمیق تر در آن، می توانید بیماری های آتی را پیدا کنید و آن ها را درمان کنید.

کودکان می توانند خوشحال تر باشند. روانشناسان این موضوع را مورد توجه قرار داده اند که چرا در بیشتر دنیا، به جز در چند جا، هفتاد سالگی يك طول عمر جاافتاده محسوب می شود؟ زیرا در هندوستان، در کشمیر قبایلی وجود دارند ، این منطقه ی بسیار كوچك اینك توسط پاکستان اشغال شده است ، که مردم در آنجا 130 سال، 140 سال و 150 سال عمر می کنند و حتی در 150 سالگی هم همچون مردان جوان با انرژی هستند. آنان هرگز پیر نمی شوند، تا وقتی که بمیرند، جوان هستند. در روسیه شوروی، در قفقاز، جایی که ژوزف استالین و جرج گرجیف از آن آمده اند.... قفقاز سرزمین مردانی واقعاً قوی بوده است. در آنجا منطقه ای هست که مردم حتی تا 180

سالگی زندگی می کنند. هزاران نفر هستند که بیش از 150 سال عمر دارند. یکی از دوستانم در آنجا کار می کرد و از يك روستایی که مشغول کاشی کردن زمین بود، پرسید: "چند سال داری؟" او با انگشتانش شمرد، زیرا بی سواد بود. او گفت، "باید حدود 180 سالم باشد." دوستم نتوانست باور کند : یکصد و هشتاد سال! و او هنوز هم جوان بود. او در شهر جوبا شد و آنان گفتند، "حق با اوست، پدرش دویست سال زندگی کرد و ما امیدواریم او نیز

تا دویست سالگی زنده باشد، زیرا هیچ نشانی از مرگ در او نیست." روانشناس ها علاقمند شدند که بدانند چرا در برخی از مناطق جهان مردم عمرهایی چنین طولانی دارند و در بیشتر کشورها مردم همان هفتاد سال را دوره ی معمولی يك زندگی حساب می کنند. جرج برنارد شاو، وقتی به سن هفتادسالگی رسید، از لندن دور شد. دوستانش گفتند، " چه می کنی؟ در سن پیری بهتر است در اینجا در جامعه میان دوستانت باشی و تو مردی اجتماعی و با فرهنگ هستی."

او گفت، "من نمی توانم در اینجا زندگی کنم. من اینك هفتاد سال دارم. این جامعه باور دارد که مردم در هفتاد سالگی می میرند و این باوری خطرناک است. من در جایی زندگی خواهم کرد که مردم چنین باوری نداشته باشند." و او در نزدیکی لندن روستای کوچکی را یافت و راهی که به آنجا منتهی می شد از میان گورستانی گذر می کرد و او سنگ قبرهایی را می دید و دریافت که مردم عمرهای طولانی داشتند. روی یکی از سنگ قبرها چنین نوشته شده بود "او در سن 120 سالگی، نابهنگام فوت کرد." شاو گفت، "این جا مکانی برای زندگی است که وقتی کسی در 120 سالگی بمیرد، نابهنگام مرده است." و او در آن روستا زندگی کرد و عمری طولانی داشت. او تقریباً يك قرن زندگی کرد.

و در آن گورستان کسی در هفتاد سالگی فوت نکرده بود. به نظر می رسد که این مفهوم فقط يك برنامه ریزی روانی باشد. ما قرن هاست که برنامه ریزی شده ایم که در هفتاد سالگی کارمان تمام است. این فکر چنان عمیق شده است که مرگ اتفاق می افتد، نه اینکه بدنت قادر به زندگی کردن نباشد، بلکه روانت اصرار دارد، "از الگو تبعیت کن. از جمعیت پیروی کن." و تو در هر چیز دیگر پیرو جمعیت هستی و طبیعتاً در این مورد نیز از روانشناسی جمعیت پیروی خواهی کرد.

دانشمندان می گویند که بدن انسان قادر است دست کم تا سیصدسال زنده باشد. درست همانطور که تا هفتاد سالگی کار می کند، می تواند در واقع تا سیصد سال نیز زنده باشد، ولی آن برنامه باید عوض شود. دانشمندان به روشی دیگر سعی دارند که این برنامه ریزی را عوض کنند، ولی برای آنان بسیار به طول خواهد کشید.

آنان فکر می کنند که آن برنامه در سلول های بدن است. ولی ادراک من این

است که نیازی نیست وارد کارکرد بدن شویم، می توانیم از طریق روان عمل کنیم.

اگر هیپنوتیزم به قدر کافی عمیق باشد، اگر بیشتر واردش شوی و اگر عملی روزانه شود، آهسته آهسته آن ناخودآگاهی کیهانی را لمس خواهی کرد و برنامه ریزی واقعی در آنجاست، می توانی تغییرش دهی.

کودکان ما می توانند بیشتر عمر کنند، سالم تر زندگی کنند و بدون سالخوردگی زندگی کنند. تمام این ها ممکن هستند و باید آن را بسازیم و به دنیا نشان دهیم. ولی این به نوعی خطرناک است که اگر سیاست بازها به روش های هیپنوتیزم دست پیدا کنند، از آن برای مقاصد خودشان استفاده خواهند کرد.

اینک در روسیه شوروی، هر کودکی باید در بیمارستان به دنیا بیاید. هیچکس مجاز نیست نوزادی را در خانه ی خودش با دوستان، با گرما به دنیا آورد. نه، این غیرقانونی است! خطری وجود دارد که اگر نوزاد از همان ابتدا در دست بوروکرات ها بار آید، آنان می توانند الکترونی را در مغز هر کودک یا تمام آنان کار بگذارند و بتوانند از راه دور او را کنترل کنند.

هیپنوتیزم می تواند مفید باشد، ولی نه در دست های زشت سیاست بازها. آنان از آن استفاده های خطرناک خواهند کرد. هیچ انقلابی ممکن نخواهد بود، زیرا ذهن تو دیگر در اختیار خودت نیست. هرگز چنین نبوده است، ولی دست کم این فکر را داشتی که ذهنت آزاد است، هرگز آزاد نبوده. ذهن همیشه مسیحی بوده، هندو بوده، هرگز آزاد نبوده است.

ولی يك امکان وجود داشته، زیرا آن روش قدیمی شرطی سازی ذهن، روندی بسیار طولانی بوده است. ولی کاشتن يك الکتروود در مغز کاری آسان است و کنترل در دست حکومت است یا اینکه در دست های يك کامپیوتر. این می تواند مردم را به اسارت آورد، می تواند مردم را مجبور به جنگیدن کند.

هرکاری می تواند انجام دهد و تو احساس می کنی که خودت هستی که چنین می کنی. همین کار با هیپنوتیزم نیز عملی می شود. کودکان حتی بدون

الکتروود نیز در دست های حکومت هستند. آنان می تواند در مدارس يك جلسه ی هیپنوتیزم اجباری بگذارند و می توانند به هر ترتیب که بخواهند آن را برنامه ریزی کنند؛ که روح وجود ندارد، تکامل وجود ندارد و انسان فقط موجودی مادی است. آنگاه تمامی تلاش ها برای یافتن حقیقت از بین خواهد

رفت.

بنابراین ما باید از این روش ها برای کودکان خودمان استفاده کنیم و باید بسیار مراقب باشیم که این روش ها در دسترس سیاست بازها قرار نگیرد. هرگاه چیزی در اختیار آنان باشد، از آن بهره کشی خواهند کرد. و این بزرگترین چیز است ، تمامی شخصیت انسان در مشت آنان قرار دارد. آنان هرگز به کودکان اجازه نخواهند داد تا فردیت بیابند، یا عاشق آزادی شوند یا اینکه انسان هایی خلاق شوند. آنان مایل هستند تا کودکان خدمتکار بار بیابند.

برای همین است که من اینجا را يك مدرسه ي عرفاني mystery school مي خوانم. ما همچون يك مدرسه کار خواهیم کرد و زمانی که مدارس مختلفی را در کشورهای مختلف داشته باشیم، شما را از بسیاری موضوعات که نباید در معرض افکار عموم قرار بگیرند آگاه خواهیم کرد. دست کم اسرار اساسی آن چیزها نباید علنی شود، باید در دست های مدارس شما باقی بمانند. هرکس که مایل است متحول شود، باید به این مدرسه بیاید تا حکومت ها نتوانند از آنان برای حفظ منافع خودشان بهره کشی کنند.

فصل بیست و دو - ششم ژوئن 1986، صبح